119. Allaahu wí pé: Òní yìí ni ọjọ́ tí òdodo àwọn olódodo yóò ṣe wọ́n ni oore. Ti wọn ni àwọn ọgbà-ìdẹ̀ra (alijanna) tí àwọn odò ń ṣàn ní ìsàlẹ̀ẹ wọn, ibẹ̀ ni wọn yóò wà gbére. Allaahu yóò yọ́nú sí wọn, àwọn náà yóò sì yọ́nú sí I. Ìyẹn ni àṣeyọrí tí ó tóbi.
120. Ti Allaahu ni ìjọba àwọn sánmọ̀ àti ilẹ̀ àti ohun tí ó wà nínú un wọn. Òun sì ní Olùkápá jùlọ lórí ohun gbogbo.

SUURATUL ANHAAMI (6)
Ó sọ̀kalẹ̀ ní Makkah.
Aáyàa rẹ̀ si jẹ́ ọgọ́jọ àti márùn-ún (165).
Ní orúkọ Allaahu, Ọlọ́pọ̀ àánú, Aláànú jùlọ.
1. Ọpẹ́ ni fún Allaahu Ẹni tí Ó dá àwọn sánmọ̀ àti ilẹ̀, tí Ó tún dá àwọn òkùnkùn àti ìmọ́lẹ̀. Síbẹ̀síbẹ̀ àwọn tí wọ́n ṣàì gba (Allaahu) gbọ́ tún ń fi nǹkan míràn ṣe dọ́gbádọ́gba pẹ̀lúu Olúwaa wọn.
2. Òun ni Ẹni tí Ó dá yín láti inú un amọ̀, lẹ́yìn náà Ó ṣe ìpinnu ìgbà (tí ẹni kọ̀ọkan yóò lò láyé). Ìgbà kan ti Ó bù si wà nínú un ìmọ̀ọ Rẹ̀, síbẹ̀ síbẹ̀ ẹ tún ń ṣe iyèméjì.
3. Àti pé Oun ni Allaahu (Olúwa) ni àwọn sánmọ̀ àti ilẹ̀, Ó mọ ìkọ̀kọ̀ọ yín àti gbangbaa yín, Ó sì mọ nǹkan tí ẹ ń ṣe.
4. Àti pé kò sí àmì kan nínú un àwọn àmì Olúwaa wọn ti ó wáá bá wọn tí wọn kò ṣẹ́rí kúrò níbẹ̀.
5. Wọ́n ti pe òdodo nírọ́ nigbà tí ó dé wáá bá wọn. Láìpẹ́, ìró ohun tí wọ́n fi ń ṣe yẹ̀yẹ́ ń bọ̀ wáá bá wọn.
6. Ṣé wọn kò mọ̀ pé ọ̀pọ̀lọpọ̀ àwọn ìran ni A tí parẹ́ ṣíwájúu wọn ni, àwọn (ìran) tí A fún ní ipò (ńlá) lórí ilẹ̀ èyí tí A kò fún yín ní irúu rẹ̀, A sì rọ omi òjò púpọ̀ fún wọn, A sì jẹ́ kí àwọn òdò máa ṣàn ni abẹ́ẹ wọn, A tún wáá pa wọ́n rẹ́ nítorí ẹ̀ṣẹ̀ẹ wọn, A sì dá àwọn ìran mìíràn lẹ́yìn-in wọn.

قَالَ ٱللَّهُ هَٰذَا يَوْمُ يَنفَعُ ٱلصَّٰدِقِينَ صِدْقُهُمْ ۚ لَهُمْ
جَنَّٰتٌ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدًا ۚ
رَّضِىَ ٱللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا۟ عَنْهُ ۚ ذَٰلِكَ ٱلْفَوْزُ ٱلْعَظِيمُ
﴿١١٩﴾ لِلَّهِ مُلْكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ ۚ وَهُوَ
عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌۢ ﴿١٢٠﴾

سورة الأنعام
مكية وآياتها خمس وستون ومائة

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ ٱلَّذِى خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ وَجَعَلَ
ٱلظُّلُمَٰتِ وَٱلنُّورَ ۖ ثُمَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ بِرَبِّهِمْ
يَعْدِلُونَ ﴿١﴾ هُوَ ٱلَّذِى خَلَقَكُم مِّن طِينٍ ثُمَّ
قَضَىٰٓ أَجَلًا ۖ وَأَجَلٌ مُّسَمًّى عِندَهُۥ ۖ ثُمَّ أَنتُمْ
تَمْتَرُونَ ﴿٢﴾ وَهُوَ ٱللَّهُ فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَفِى ٱلْأَرْضِ ۖ
يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ ﴿٣﴾ وَمَا
تَأْتِيهِم مِّنْ ءَايَةٍ مِّنْ ءَايَٰتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا۟ عَنْهَا
مُعْرِضِينَ ﴿٤﴾ فَقَدْ كَذَّبُوا۟ بِٱلْحَقِّ لَمَّا جَآءَهُمْ ۖ
فَسَوْفَ يَأْتِيهِمْ أَنۢبَٰٓؤُا۟ مَا كَانُوا۟ بِهِۦ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٥﴾
أَلَمْ يَرَوْا۟ كَمْ أَهْلَكْنَا مِن قَبْلِهِم مِّن قَرْنٍ مَّكَّنَّٰهُمْ
فِى ٱلْأَرْضِ مَا لَمْ نُمَكِّن لَّكُمْ وَأَرْسَلْنَا ٱلسَّمَآءَ
عَلَيْهِم مِّدْرَارًا وَجَعَلْنَا ٱلْأَنْهَٰرَ تَجْرِى مِن تَحْتِهِمْ
فَأَهْلَكْنَٰهُم بِذُنُوبِهِمْ وَأَنشَأْنَا مِنۢ بَعْدِهِمْ قَرْنًا
ءَاخَرِينَ ﴿٦﴾